

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 140/2024-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených advokátom JUDr. Igorom Horanským, Staničná 1, Piešťany, proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/7/2022-462 z 11. mája 2022, uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5C/41/2018-564 zo 6. decembra 2022 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/5/2023 z 26. októbra 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 1. februára 2024 domáhajú vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 46 v spojení s čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 v spojení s čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva podľa čl. 6 ods. 1 v spojení s čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a v spojení s čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a práva podľa čl. 14 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach (ďalej len „pakt“) rozhodnutiami označenými v záhlaví tohto rozhodnutia. Zároveň navrhujú, aby ústavný súd predmetné rozhodnutia zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že žalobcovia sa žalobou podanou na okresnom súde a vedenou pod sp. zn. 5C/41/2018 proti sťažovateľom domáhali zriadenia vecného bremena, práva prechodu a prejazdu motorovými vozidlami cez nehnuteľnosti špecifikované v žalobe, a to za jednorazovú odplatu. Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom zo 6. septembra 2021, ktorým zriadil vecné bremeno spočívajúce v práve cesty – prechodu peši a prejazdu osobnými motorovými vozidlami cez vo výroku rozsudku špecifikovaný pozemok a žalobcom uložil povinnosť zaplatiť

spoločne a nerozdielne sťažovateľom, a to tiež spoločne a nerozdielne, jednorazovú náhradu za jeho zriadenie vo výške 295 eur. Proti rozsudku podali sťažovatelia odvolanie a krajský súd napadnutým rozsudkom z 11. mája 2022 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Krajský súd konštatoval, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval.

3. Okresnému súdu bolo 16. augusta 2022 doručené dovolanie sťažovateľov, v rámci ktorého požiadali aj o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, avšak okresný súd uznesením z 18. októbra 2022 predmetné oslobodenie sťažovateľom nepriznal. V odôvodnení poukázal na pomery sťažovateľov a na skutočnosť, že dovolanie bolo podané po lehote, keďže podľa novej právnej úpravy lehota na podanie dovolania je dvojmesačná, počítaná od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu a nemožno ju predĺžiť ani skrátiť, a to ani dohodou strán či rozhodnutím súdu.

4. Sťažovatelia doručili okresnému súdu 21. novembra 2022 návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie dovolania, ktorý odôvodnili dlhodobou práceneschopnosťou sťažovateľky (doloženou potvrdením od lekára) spôsobenou úrazom (napadnutie psom) a vyžadujúcou niekoľko operácií s následkom psychickej traumy (aj pre rodinu, teda aj sťažovateľa). Uvedené u sťažovateľky spôsobilo značné zníženie jej príjmov a zvýšenie výdavkov. Sťažovatelia sú na okresnom súde účastníkmi viacerých konaní, v ktorých vystupujú ako poškodení, resp. bola im spôsobená škoda. Zároveň v návrhu uviedli, že ako v konaní pred stupňom prvej inštancie, tak aj pred odvolacím súdom boli zastúpení JUDr. Daliborom Pavelkom a k zmene právneho zástupcu došlo až 11. augusta 2022. Sťažovatelia boli presvedčení, že rozsudok krajského súdu bol ich právnomu zástupcovi doručený 16. júna 2022. Vzhľadom na už uvedené okolnosti sťažovatelia zastávali názor, že šlo o ospravedliteľné dôvody na odpustenie zmeškania lehoty podľa § 122 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“).

5. Okresný súd uznesením zo 6. decembra 2022 návrh sťažovateľov na odpustenie zmeškanej lehoty na podanie dovolania zamietol s odôvodnením, že ide o opatrenie výnimočné, keďže zasahuje do právnej istoty ostatných strán sporu. Ospravedliteľným dôvodom na odpustenie zmeškania lehoty sú spravidla také skutočnosti objektívnej i subjektívnej povahy, ktoré nastanú v priebehu lehoty k uskutočneniu úkonu (napr. náhla choroba alebo úraz), pričom po ich odpadnutí je strana sporu schopná zmeškaný úkon uskutočniť. Takým dôvodom nemôžu byť prekážky trvalého charakteru, ktoré navyše v dobe, keď strana sporu úkon robí, trvajú, takže strane sporu v uskutočnení úkonu fakticky nebránia. Nepriaznivý zdravotný stav sťažovateľky, ktorý sa v priebehu trvania lehoty na podanie dovolania nezmenil, nemožno považovať za ospravedliteľný dôvod na odpustenie zmeškania lehoty. Navyše sťažovatelia nepodali návrh na odpustenie zmeškanej lehoty bezprostredne po odpadnutí prekážky (ktorá tu ani nebola), ale až v nadväznosti na vydané uznesenie o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov, v ktorom ich sám konajúci súd upozornil na skutočnosť, že dovolanie je podané po lehote.

6. Sťažovateľmi podané dovolanie najvyšší súd uznesením z 26. októbra 2023 (právoplatným 30. novembra 2023) odmietol ako oneskorene podané bez toho, aby sa zaoberal vecnou

správnosťou dovolaním napadnutého rozhodnutia. V rámci odôvodnenia konštatoval, že dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu bol sťažovateľom doručený prostredníctvom ich vtedajšieho právneho zástupcu 15. júna 2022. Zákonná dvojmesačná lehota na podanie dovolania tak začala plynúť 15. júna 2022 a posledný deň tejto lehoty pripadol na pondelok 15. augusta 2022, ktorý bol riadnym pracovným dňom. Dovolanie (opatené dátumom jeho vyhotovenia 16. augusta 2022) podali sťažovatelia elektronickými prostriedkami 16. augusta 2022. Sťažovatelia následne podaním doručeným okresnému súdu 21. novembra 2022 požiadali o odpustenie zmeškania lehoty na podanie dovolania. Okresný súd uznesením zo 6. decembra 2022 ich návrh zamietol, keďže na ich strane nezistil existenciu ospravedlniteľných dôvodov v zmysle § 122 CSP.

II.

Argumentácia sťažovateľov

7. Sťažovatelia vo všeobecnej rovine rozhodnutiam, ktoré napádajú ústavnou sťažnosťou, vyčítajú, že „*trpia hrubými pochybeniami, nedostatkami a porušeniami zákona, ktorých prejavom je zjavne nezákonnosť, nedostatočná odôvodnenosť, dôkazná nepodloženosť, nepreskúmateľnosť a až arbitrárnosť týchto rozhodnutí a konajúcich súdov, ktorých podstatou sú závažné porušenia viacerých základných princípov (zásad) materiálneho právneho štátu [najmä princípu materiálnej spravodlivosti a materiálnej ochrany zákonnosti, vrátane princípov riadneho a spravodlivého procesu, vrátane riadneho a náležitého a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia súdu, princípu právnej istoty, princípu predvídateľnosti práva vrátane predvídateľnosti rozhodnutí súdov, princípu ochrany legitímnych očakávaní (legitímnej dôvery) a princípu, že právo nemôže vzniknúť (vzísť) z bezprávia a nespravodlivosti]*, čo všetko v konečnom dôsledku vyústilo na úkor sťažovateľov až do odmietnutia poskytnúť im súdnu ochranu a spravodlivosť (denegatio iustitiae) a tiež do fatálneho a ústavne neakceptovateľného a netolerovateľného porušenia základných práv sťažovateľov (ako účastníkov súdneho konania), predovšetkým do porušenia ich základného práva na spravodlivý proces a súdnu ochranu, rovnosť účastníkov konania, v spojení s ich základným právom na účinný prostriedok nápravy a aj s ich základným právom na riadne odôvodnenie rozhodnutia.“

8. Krajskému súdu sťažovatelia vyčítajú, že sa v rámci svojho odôvodnenia nevysporiadal so všetkými odvolacími dôvodmi, preto proti nemu podali dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovali z § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

9. Porušenie označených práv okresným súdom pri rozhodnutí o nimi podanom návrhu na odpustenie zmeškania lehoty sťažovatelia odôvodňujú skutočnosťou, že v dôsledku vážneho zdravotného stavu sťažovateľky (vyvolávajúceho u nej traumy) nebola schopná absolvovať potrebnú konzultáciu s novým právnym zástupcom a následne mu v dôsledku chyby spôsobenej predchádzajúcim právnym zástupcom uviedla nesprávny dátum doručenia rozsudku odvolacieho súdu, a to 16. júna 2022 (pričom k jeho doručeniu došlo 15. júna 2022). K zmeškaniu lehoty o jeden deň došlo podľa názoru sťažovateľov v dôsledku komplexu viacerých skutočností vo vzájomnej súvislosti.

10. Poukazujúc na už uvedené, sťažovatelia namietajú, že ani najvyšší súd ako dovolací súd sa v uznesení z 26. októbra 2023 o odmietnutí dovolania vôbec nezaoberal argumentmi uvádzanými sťažovateľmi ako ospravedlniteľnými dôvodmi na odpustenie zmeškania lehoty. V rámci svojho

odôvodnenia iba zopakoval skutočnosti uvedené okresným súdom, avšak neskúmal zákonnosť tohto uznesenia a ani dôvody (ospravedlniteľné dôvody), pre ktoré sťažovatelia zmeškali zákonnú lehotu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Predmetom ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľov o porušení ich v petite ústavnej sťažnosti označených práv napadnutými rozhodnutiami, s ktorých závermi nesúhlasia a považujú ich za arbitrárne a nedostatočne odôvodnené.

12. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že medzi obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a obsahom práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru neexistuje zásadná odlišnosť (m. m. II. ÚS 71/97), a preto ich namiatané porušenie možno preskúmať spoločne.

13. Podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonávajú [čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ods. 1 ústavy (IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 214/04, II. ÚS 249/2011, IV. ÚS 295/2012)].

III.1. K namiatanému porušeniu označených práv sťažovateľov napadnutým rozsudkom krajského súdu z 11. mája 2022:

14. V prípadoch, ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základných práv alebo slobôd môže (mohol) domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

15. Ústavný súd konštatuje, že proti napadnutému rozsudku krajského súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie, bolo prípustné dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý sťažovatelia využili (a to bez toho, aby v ústavnej sťažnosti tvrdili, že niektorá z ich dovolacích námietok nebola v dovolacom konaní uplatniteľná), a ich námietkami sa zaoberal, resp. mal zaoberať najvyšší súd ako súd dovolací (za predpokladu podania dovolania v zákonom stanovenej lehote).

16. Z uvedeného dôvodu sa vo veci sťažovateľov uplatnil princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu vyplývajúci z čl. 127 ods. 1 ústavy, a preto ústavný súd ústavnú sťažnosť v časti smerujúcej proti napadnutému rozsudku krajského súdu v súlade s § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietol pre nedostatok svojej právomoci.

III.2. K namiatanému porušeniu označených práv sťažovateľov napadnutým uznesením najvyššieho súdu z 26. októbra 2023:

17. Z judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 159/08, IV. ÚS 596/2012, III. ÚS 365/2017) vyplýva, že otázku posúdenia prípustnosti dovolania rieši zákon. Posúdenie

splnenia zákonných predpokladov (podmienok) prípustnosti dovolania s negatívnym výsledkom nemôže viesť k záveru o porušení práv sťažovateľa v prípade, ak zákonné pravidlá dovolanie nepripúšťajú. Postup súdu v súlade so zákonom preto ani nemôže byť dôvodom na vyslovenie porušenia práva sťažovateľa.

18. Najvyšší súd v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že zákonná dvojmesačná lehota na podanie dovolania začala plynúť 15. júna 2022 a posledný deň tejto lehoty pripadol na 15. august 2022. Dovolanie bolo sťažovateľmi podané elektronickými prostriedkami až 16. augusta 2022, teda po uplynutí zákonnej lehoty. V nadväznosti na uvedené dovolací súd poukázal na skutočnosť, že sťažovatelia podali na okresnom súde návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie dovolania, avšak bez preukázania existencie ospravedlniteľných dôvodov na ich strane bol tento návrh zamietnutý.

19. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, ktorého porušenie sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

20. Ústavný súd pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia najvyššieho súdu nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by signalizovala svojvoľný či arbitrárny postup dovolacieho súdu, t. j. taký jeho postup, ktorý by nemal oporu v zákone. Sťažovatelia totiž v konaní pred ústavným súdom neuviedli žiadnu ústavnoprávne relevantnú argumentáciu, na základe ktorej by ústavný súd mohol a mal dospieť k záveru o porušení ich práv napadnutým rozhodnutím. Právny záver najvyššieho súdu, podľa ktorého bolo dovolanie odmietnuté ako podané po lehote, je z pohľadu ústavného súdu ústavne udržateľný.

21. Dovolaciemu súdu sťažovatelia vyčítajú, že sa nezoberal nimi uvádzanými argumentmi ako ospravedlniteľnými dôvodmi na odpustenie zmeškania lehoty, pričom však dovolací súd takúto povinnosť objektívne (podľa platného a účinného procesného predpisu) nemal.

22. Sumarizujúc už uvedené, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol túto časť ústavnej sťažnosti sťažovateľov podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

III.3. K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľov napadnutým uznesením okresného súdu zo 6. decembra 2022:

23. Obsah základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nespočíva iba v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Zahŕňa taktiež právo na určitú kvalitu súdneho konania definovanú procesnými garanciami spravodlivého súdneho konania, ako sú požiadavky rešpektovania zásad kontradiktórnosti alebo rovnosti zbraní či právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, ktorá má byť v konkrétnom

prípade poskytnutá. Zásada spravodlivosti obsiahnutá v práve na spravodlivé súdne konanie, ktoré vyplýva z čl. 46 ods. 1 ústavy, totiž vyžaduje, aby súdy založili svoje rozhodnutia na dostatočných a právne relevantných dôvodoch zodpovedajúcich konkrétnym okolnostiam prerokovanej veci (m. m. III. ÚS 305/08).

24. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení rozhodnutia dbať na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís došiel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09). Zároveň platí, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (III. ÚS 209/04).

25. Ústavný súd v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy v zásade nie je skutkovým súdom, ktorý by vykonával dokazovanie na zistenie skutkového stavu, ktorým by mohol či mal odhaľovať pravdivosť skutkových tvrdení (I. ÚS 200/2011). Aj podľa rozhodovacej činnosti Komisie pre ľudské práva (sťažnosť č. 6172/73, X. v. United Kingdom, sťažnosť č. 10000/83, H. v. United Kingdom) sa pod spravodlivým súdnym procesom na účely čl. 6 dohovoru v žiadnom prípade nechápe právo účastníka súdneho konania na preskúmanie toho, akým spôsobom vnútroštátny súd hodnotil právne a faktické okolnosti konkrétneho prípadu.

26. Rozhodovanie o odpustení zmeškania lehoty v zmysle § 122 CSP je rozhodovaním, ktorého predmetom je posúdiť okolnosti zmeškania lehoty. To však, samozrejme, neznamená, že takéto rozhodovanie môže byť svojvoľné. Ide svojím spôsobom o mimoriadny opravný prostriedok, pretože ide o rozhodovanie o právoplatnom rozhodnutí. Zmyslom odpustenia lehoty je umožniť strane vykonať procesný úkon, keď ho objektívne nemohla vykonať. Ide teda o vyváženie medzi takpovediac zákazom požadovať nemožné na jednej strane a ochranou druhej procesnej strany na strane druhej. Právna úprava v Civilnom sporovom poriadku je neobvyklá tým, že umožňuje samosudcovi či samosudkyni rozhodnúť o tom, či umožní opravný prostriedok proti vlastnému rozhodnutiu. Aj z tohto pohľadu musí byť odôvodnenie presvedčivé.

27. Z napadnutého uznesenia okresného súdu vyplýva, že ospravedlniteľným dôvodom na odpustenie zmeškania lehoty sú spravidla také skutočnosti objektívnej i subjektívnej povahy, ktoré nastanú v priebehu lehoty k uskutočneniu úkonu (napr. náhla choroba, úraz), pričom po ich odpadnutí je strana sporu schopná zmeškaný úkon uskutočniť. Takýmto dôvodom preto nemôžu byť prekážky trvalého charakteru, ktoré navyše v dobe, keď strana sporu úkon robí, trvajú, takže strane sporu v uskutočnení úkonu fakticky nebránia. Vychádzajúc z uvedeného, považoval okresný súd sťažovateľmi uvádzaný dôvod, a to zdravotný stav sťažovateľky, za taký, ktorý nastal v priebehu uskutočnenia úkonu (podania dovolania), resp. ešte predtým, avšak trval aj v čase jeho uskutočnenia (podanie dovolania po lehote), v dôsledku čoho je potom otázne, čo sťažovateľke znemožnilo uskutočniť účinnú procesnú obranu v podobe včas podaného dovolania. Uvedené platí ešte o to viac, ako aj okresný súd podotýka, že návrh zo strany sťažovateľov bol podaný až po tom,

ako im okresný súd v súvislosti s podaným dovolaním nepriznal oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, a to s poukazom na oneskorenosť jeho podania.

28. Ústavný súd zastáva názor, že okresný súd sťažovateľom primeraným spôsobom vysvetlil podstatu právnej úpravy aplikovanej v ich veci. Ústavne konformným spôsobom reagoval na všetky námietky (dôvody) vznesené sťažovateľmi v návrhu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie dovolania, pričom jeho úvahy vyplývajúce z napadnutého uznesenia rešpektovali zákonné limity. Odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom uznesení okresného súdu preto možno považovať za ústavne akceptovateľné. Týka sa to najmä jeho záveru uvedeného v poslednej vete predchádzajúceho bodu, ktorý je relevantný v kontexte § 122 CSP. Vecné a časové súvislosti podania žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty (body 3 a 4 tohto odôvodnenia) ju totiž znevierohodňujú a neposkytujú podklad na verifikáciu obsahu žiadosti, ktorá sa javí (ako to vyhodnotil okresný súd) ako reakcia na konštatáciu okresného súdu, že dovolanie bolo podané oneskorene, čo (predmetnú oneskorenosť) v súlade s procesnými reáliami konania potvrdil aj najvyšší súd. Ak mohli sťažovatelia podať dovolanie a žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov, mohli spoločne s dovolaním podať aj návrh na odpustenie zmeškania lehoty, zachovajúc tak aj lehotu a ostatné náležitosti podľa § 122 CSP. Údajná informačná chyba predchádzajúceho právneho zástupcu (bod 9 tohto odôvodnenia) nemôže ospravedlniť oneskorené podanie (inak procesne sformulovaného) dovolania a môže byť vo vzťahu k sťažovateľom len vecou vzájomného konzekvenčného vzťahu dotknutých osôb. Ústavný súd nezistil v skutkových a právnych záveroch napadnutého uznesenia okresného súdu nič, čo by nasvedčovalo jeho arbitrárnosti alebo ústavnej neakceptovateľnosti, pre ktoré by mohlo byť považované za ústavne nekonformné.

29. Keďže v danom prípade okresný súd pri svojom rozhodovaní nevybočil z existujúceho rámca platných a účinných právnych predpisov a svoje závery dostatočným spôsobom odôvodnil, ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľmi uplatnené námietky atakujúce arbitrárnosť, nezákonnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia sú zjavne neopodstatnené, teda nesignalizujú existenciu príčinnej súvislosti s možným porušením ich základných práv podľa čl. 46, čl. 47 ods. 3 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny, ako ani práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru a čl. 14 ods. 1 paktu. Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov aj v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

30. Z rovnakého dôvodu ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť aj v časti namietaného porušenia majetkových (hmotných) práv podľa čl. 11 ods. 1 listiny a čl. 1 dodatkového protokolu, ktorých porušenie sťažovatelia namietali len v súvislosti s argumentáciou k porušeniu práv uvedených v predchádzajúcom bode a osobitnú argumentáciu k porušeniu týchto práv nepredniesli.

31. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľov uvedenými v petite nezaoberal, keďže ich posudzovanie je viazané na vyslovenie porušenia označených práv a slobôd, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. marca 2024

Libor Duľa
predseda senátu